

Naročite Koledar Svobod
Slovenije. Nobena slovenska
družina naj ne bo brez te
vse poučne knjige!

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta
\$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele
izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece
\$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3
months.

Canada and all other coun-
tries outside United States \$10
per year. \$6 for 6 months, \$3.50
for 3 months.

JUNE						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
	1	2	3	4		
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 122 Wed., June 22, 1949

Po sestanku v Parizu

Pariška konferenca zunanjih ministrov je končana. Šla bo v zgodovino povojne diplomacije kot ena izmed mnogih srečanj velikih sil, ki so slučajno po Hitlerjevi neumnosti bili zavezniki v drugi svetovni vojni, pa postali sovražniki takoj ko je minila.

Zgodovinarji jo bodo uvrstili med eno tistih konferenc, ki se imenujejo konference miru, konference o ureditvi povojnega stanja, v resnici pa so nekrvave bitke v nekrvavi mrzli vojni, ki se je med vesilami vnela, ko je vojna z orožjem nehala.

Pariška konferenca je zelo podobna drugim bitkam v mrzli vojni. Podobna jim je v tem, da so Rusi še vedno ohranili svojo dominantno pozicijo, da so še vedno hoteli novih pridobitev v Evropi, da so vsi njihovi predlogi imeli namen, da se razširi sovjetski totalitarni imperij in so se drugi člani le branili kakor so pač vedeli in znali, vendar le oprežno branili in jim ni na misel prišlo, da bi prehajali v ofenzivo, da bi osvojili zopet kaj pozicij, ki so jih v prejšnjih bitkah mrzle vojne izgubili. Rusija ni sicer dosegla svojega namena, da bi dobila vpliv v Porurju in v vsej Nemčiji, ohranila pa je vse kar je doslej imela. Zapadne sile so dosegle nekaj olajšanja v svojih conah Berlina, a so to olajšanje v "osnovnih smernicah" trgovine med vzhodom in zapadom nemških dežel drago plačale. Zunanji ministri so se sicer zedinili na neke "instrukcije", ki so jih dali svojim namestnikom za izdelavo mirovne pogodbe o Avstriji, a to je še vrabec na strehi, ki ga bo treba še vloviti.

Vendar ima pariška konferenca nekaj značilnosti, nekaj razlik od dosedanjih povojnih konferenc, nekaj kar ji daje posebno mesto v razvoju mednarodne politike.

Rusi so prišli na konferenco "z milim obrazom lojalnih sodelavcev," ki iskreno hočejo nekaj doseči v "sporazumnem" delu z zapadnimi zavezniki. Ton njihovega nastopa ni bil več tisti brutalno sovražni ton, ki je še prevladoval na zadnji generalni skupščini Zveze Narodov, njihovi predlogi niso bila nelojalna presenečenja, ki so jih pripravili za vsako izmed dosedanjih konferenc, njihovi govori niso bili več tako očitna svetovna propaganda komunističnega vodstva in apeli na pete kolone po vsem svetu, kot je to bilo doslej. Oblika njihovega nastopa je bila rednejša, dostojnejša, ponižnejša.

Rusi so sedaj prvič pristali na tajne seje, na stvarne razgovore in prvič se je konferenca končala z lepim slovesom, brez medsebojnih besnih očitanih.

Gotovo s temi uspehi konference ne moremo biti zadovoljni. Gotovo nihče ne more biti zadovoljen, kdor le malo čuti koliko neupravičenih uspehov svojega nelojalnega zadržanja so Rusi pobasali in jih drže, koliko krivic je ostalo še nedotaknjenih tudi po tej konferenci. Toda tudi tisti, ki se jezimo nad preveliko previdnostjo, opreznostjo, obotavljanjem, neodločnostjo zapadnih sil, tudi tisti, ki mislimo, da bi za nekaj stopinj krepkejši nastop ne povzročil nikake vojne, ampak bi samo Ruse napravil še popustlivejše, moramo reči, da se razvojna linija mednarodnega položaja v Parizu ni nagnila navzdol, ampak je držala svojo smer navzgor, v cilju popravljanja napak, težkih in usodnih napak, ki so bile storjene v Jalti, Teheranu in Potsdamu.

Pri tej ugotovitvi pomislimo s kako velikimi pripravami je bilo to mogoče doseči. Najprej so zapadne sile in manjše države manifestirale svojo enotnost na splošni konvenciji Zveze Narodov v Parizu. Tam ni mogla sovjetska delegacija prodreti z nobenim svojih predlogov, ker je bila sloga zapadnega sveta močna in trdna kot zid v vseh osnovnih rečeh. Nadalje so se države zapadne Evrope združile v enotno formacijo, ki dobiva že nekatere oblike konfederacije, dobiva skupno organizacijo vojaških sil in skupno gospodarsko mašinerijo. Zapadna Evropa se organizira v skupen, enoten obrambni blok držav. Ta skupnost se je povezala z USA in Kanado v severno-atlantsko obrambno skupnost, ki je največja obrambna zveza kar jih je svet kdaj videl. Če potem upoštevamo, da ta obrambna skupnost sega v neki meri tudi preko južne Amerike, ker je USA vodilna članica pan-ameriške zveze, imamo šele podoben s tako ogromnim zaledjem so imeli zunanji ministri zapadnih veselih krite hrbte, ko so odšli na pariško konferenco, ki se je pravkar končala.

Šele pred vsem tem so Rusi dobili nekaj spoštovanja. Številke jim povedo, da je na drugi strani večja sila. Zato so se delali kot da tej sili nečejo več nasprotovati, da jo upoštevajo. Zato so popravili svoje diplomatske topove, razvili napol belo zastavo in nastopali kot nekaki parlamentarci v premirju.

Z veliko diplomatično spretnostjo je Acheson izkoristil

to situacijo in formuliral smisel pogajanj v stavek: "Dогоovorimo se o tem kako bomo živeli in dovolili, da drugi tudi v miru žive." Da bi preprečil mednarodno nervozo, ki nikomur nič ne koristi, je pustil, da so pogajanja prešla ed konkretnih razgovorov o poedinih točkah dnevnega reda konference na splošno razgovorjanje o osnovnih smernicah medsebojnih odnosov med velikimi silami, o nekakih načelih vzajemnostnega nastopanja v spornih stvareh. Čeprav pa so razgovori oblikovani v izredno splošne stavke in fraze, vendar omenjajo konkretno gospodarsko-trgovinske odnose med deli bivše Nemčije in avstrijsko pogodbo.

Prave posledice zadnje pariške konference so pa popolnoma odvisne od nadaljnjega razvoja dejanskih razmer na svetovnem poprišču. Kake dobre rezultate bo izsilila enotnost demokratičnega sveta. Ob taki skali ne bodo lomili valovi komunističnih imperijalističnih in revolucionarnih poizkusov. Ob taki skali se bodo ugnali moskovski vetrovi in mednarodno morje pomirilo. Takrat bo mogla ladja mirovne politike zaplavati na široko morje vse-svetovne politike.

BESEDA IZ NARODA

Kdo bi si mislil . . .

Ko sem se o Božiču leta 1935 poslaljal od Sv. Lovrenca, pač nisem mogel misliti, do se bom še kdaj osebno predstavil šentlovrenskim faranom. Kadar sem doma duhovnikom pripovedoval o verskem in cerkvenem življenju v Združenih državah, sem navadno izjavil, da bi v Ameriko še rad šel na obisk, če bi kdaj bila prilika. Tedaj seveda ni bilo nikjer videti kake prilike in možnosti. Prepričan sem bil, da je ta moja želja pač samo "prazna" želja in bo tako tudi vedno ostala. Toda Bog je obrnil drugače.

Cesar nihče ni pričakoval, se je v našem narodu zgodilo. Neznatna manjšina je prevzela oblast, oropala večino vseh svobodščin ter izjavila svoj brezbojni načrt brezobzirno in z železno doslednostjo, seveda le do dolgo, dokler se bo to Bogu zdelo. Ko je brezbojni komunizem stegnil svoje krvave roke že do Ljubljane, še nisem imel namena ne volje zapustiti svoje službeno mesto. Pa je zopet Bog obrnil drugače. Tako rekoč za lase me je dvignil skoraj kakor angel preroka Hababuka ter me vključil notranjemu odporu moje volje postavil na Koroško, v mojo rodno deželo. Po svoji volji sem hotel na Koroškem ostati največ štirindvajset ur, le toliko, da pridem do italijanske meje, pa je Bog dopustil, da nisem mogel naprej, ampak me je v britanski zoni šolal in očičeval v ponižanju, negotovosti in strahu, a obenem mi je naklonil toliko ljubeznivih in razumevaločih ljudi domače dežele in tuje, da je bila vsaka grenkost olajšana. Po tridesetih mesecih očičevanja kakor v zemeljskih vicah me je imel Bog za dovolj pripravljenega, da mi izpolni staro željo, kj je pa nisem več resno nosil v srcu, in me pošlje v Združene države, kajpak v čisto drugačnih okoliščinah, kakor pa sem jih kdaj mislil.

Da pa je Bog to mogel storiti, je omogočila župnija sv. Lovrenca, na čelu ji vaš dolgoletni visoko spoštovani župnik, gospod kanonik John Oman, ki me je povabil in mi odstopil svojo lastno sobo v stanovanju. Tako sem dne 3. julija 1948 prišel drugič v vašo faro in sem vaš prijazen pozdrav sprejel z globoko hvaležnostjo do Boga, ki vsa človeška pota vodi z nerazumljivo modrostjo in ljubeznijo.

Zdaj sem tu in se vam tudi v Vestniku predstavim in dodajam na prvem mestu iskreni: Bog Vam povni, Father Oman, res pravi Father-Oče ne samo po naslovu, ampak tudi po duhu in ljubezni. Potem pa: Bog povni vsem v šentlovrenskem župnišču, katerim s svojo navzočnostjo nadlego in delo napravljam. In končno povni vsem faranom, ki s svojo dare-

Bog naj nam da to veselje dočakati. Hvala vam.
† Gregorij Rožman.

Klub "Ljubljana"

Euclid, O. — Čas plesnih veselje v dvoranah je minil, ker je pač prevroče notri in si vsak želi van, v prosto naravo, v senco košatega drevja. In prav takega mnenja so tudi člani in članice, prijatelji in prijateljice kluba Ljubljana.

In kam bomo pa šli? Odbor nam je sporočil na zadnji seji, da si je izbral prostor, ki je kot nalašč za našo splošno publiko; tam je velika plesna dvorana, prostori za balincaje in seveda tudi dovolj velika bara pod bujnih hrastovim drevjem. In ta prostor je na George Kalitovi farmi, nasproti Krančiča na Eddy Rd.

Zato vsem našim prijateljem in prijateljicam polagam na srce, da si rezervirate nedeljo 26. junija za ta naš piknik. Pomnite, da je klub velika pomoč Društvu domu, tak je bil v preteklosti in bo tudi v bodoče, ko bomo dobili kmalu novo dvorano.

Torej na svidenje v nedeljo 26. junija na Geo. Kalitovi farmi. Z narodnim pozdravom, George Nagode.

Romanje v Marquette, Michigan

Chicago, Ill. — Lepo število Slovencev se je odzvalo za romanje v Marquette, Mich., kjer se bomo 3. julija udeležili tamkajšnje proslave Baragovega dne in bomo obenem obiskali tudi grob, kjer počiva naš pokojni škof Baraga.

Odbor za pripravo tega romanja je šel z veliko verno na delo; posebno se je še potrudila Mrs. Gregor Gregorich, 1931 W. 22 Place, Chicago 8, Ill. in v kratkem času povedala, da ima dovolj romarjev za dva avtobusa. Vedno pa se je še kdo priglasi, da bi rad šel. Tako sta Rev. C. Sirgel in Mr. J. Gregorich premagala vse ovire in dobila še tretji bus, da se bo tako lahko dalo priliko še onim, ki bi radi šli.

Toplo priporočam vsem, ki se želite udeležiti tega romanja, da se takoj priglasi pri gori omenjeni Mrs. Gregor Gregorich, ki bo natančno vedela, koliko oseb se lahko vzame. Vedite, da kdor bo prej, tisti bo prej postrežen. Ker imamo tretji bus, je s tem dana prilika našim rojakom v Jolietu, Waukeganu in So. Chicagu, da malo pomnože število romarjev. Vokajni ni draga v primeru z daljavo. Prenočevali bomo najbrž vsi v enem poslopju, vide-li, slišali bomo mnogo lepega; domače družbe bo dovolj in predvsem — molili bomo, naj ljubi Bog še na zemlji čimprej povzroči svojega zvestega služabnika, našega Slovence v oltar in Baragu se pa toplo priporočili v naših domačih in narodnih težavah.

Lansko leto sem bila v spremstvu še dveh drugih Slovencev na proslavi Baragovega dne v Marquette in moram reči, da je bilo vse tako veličastno, vsak korak tega dneva je bil namenjjen v čimvečjo slavo pokojnemu škofu Baragi. Sedanji škof je so omenjali v govorih in pridighih o zlati, resnični, globoko verni pobožnosti Baragovi, radi katere je toliko dobrih del storil za Boga in tiste, ki še Boga poznali niso.

Naj pa še pripomnim, da so prav ti škofje dali izpred oltarja, kot na vzhodu v dvorani, veliko priznanje dvema neumornima delavcema za Baragovo svetniško povišanje: prvega kot duhovnika, Rev. Cyril Shirrel O. F. M. iz Lemonta in drugemu kot laiku, Mr. Joe Gregorichu iz Oak Parka. Nas, kot Slovence, je vse to navdalo s ponosom in hvaležnostjo. Naj pa še povem oziroma za-

pišem, kar nam je neka tamkajšnja gospa povedala po prošlavi v dovarni pri obedu. Pri veličastni procesiji smo namreč opazili nekega duhovnika, ki je šepal in se je moral opirati na palico. Ravno ta duhovnik, pri kakih 40 letih, je pozneje stregel škofu pri pontifikalni maši, kar se je vsaj nam Slovence videla precej trudapolna dolžnost za enega, ki si ni svest svoje noge. Pozneje nam je goriomenjena gospa povedala, da je ta gospod monsignor in župnik fare, v katero ona spada. Na vprašanje, zakaj je ravno on kot invalid stregel škofu pri sv. maši, ko je bilo še tako številno druge duhovščine, nam je gospa odvrnila, da je monsignor sam tako želel iz hvaležnosti za uslišano prošnjo.

In gospa je nadaljevala: G. monsignor je nekoč dobil poziv, da je nekje bolnik na smrt bolan; peljal se je z avtom na dani mu naslov, kar pa se je izkazalo, da se je nekdo z njim grdo ponorčeval, kajti naslova ali bolnika ni bilo nikjer. Vračajočemu se domov, bilo je to v hudem mrazu, se je pripetila avtomobilska nesreča, v kateri je bil gospod vržen iz avta s zelo pohabljenim nogu. Samo si gospod ni mogel nič pomagati in tudi ljudi ni bilo zunaj. Misleč, da bo moral zamrzniti, se je v molitvi zatekel k Baragi, češ, tudi ti si bil v svojem življenju večkrat v obupnem stanju pa ti je Bog radi tvojih velikih zaslug vedno pomagal, kaj prosim Boga sedaj še zame — če je njegova volja, naj mi pošlje pomoč.

Res je nekdo prišel in gospa pobral in potem so mu v bolnišnici dvakrat odrezali nogo, a zastrupljen se še ni ustavilo in so zdravniki povedali, da mu ne morejo rešiti življenja. Vsa fara in farna šola je zajokala ob tej novici. Ljudje so molili in le k Baragi, naj on posreduje pri Bogu, da da še življenje in zdravje njihovem gospodu župniku. Solške sestre so priporočale otrokom, naj ti goreče molijo in tako so s sestersko vzpodbudo ti šolski otroci začeli vedno molitev v cerkvi. Skozi teden dni so molili po 24 ur na dan. Ko so še drugi prišli v cerkev, so šele prvi odšli in vsi molili k Baragi za njegovo posredovanje pri Bogu.

Ko je ta teden molitve potekel, so pa zdravniki povedali, da bo g. župnik živel, da je izven nevarnosti zastrupljenja. Sedaj ima gospod celo leseno nogo, ki pa je kljub temu vedrega in veselega zanjcaja, Bogu in svojem posredovalcu Baragi hvaležen za prejete milosti in zato je tudi želel na Baragov dan biti strežnik škofu pri daritvi sv. maše.

Mary Blai.

Božjepotni izlet v Kanadi

Anton Grdina

Ob tem času je bila že 6 ura zvečer in treba je bilo odpotovati. Prekratek je bil čas za osebne razgovor, za medsebojno poznanje. Mnogi bi radi kaj sporočili, mnogi radi kaj poizvedeli, drugi zopet potožili in sporečili, kje in kod se nahajajo. Kar se je v pogledu storilo je bilo takole: Naročil sem jim naj mi kar na kratko sporoče svoje ime in ako mogoče še ime kraja v domovini in svoj naslov tukaj ter ime one osebe, kateri žele kaj sporočiti. Tako se jih je nekaj priglasi na hitro, ker ni bilo časa za daljše razgovore.

Naj še izrazim moje zadovoljstvo osebno, s katerim sem ta dva dni imel družbo in gostoljublje. Saj vsi veste, kako so naši ljudje res gostoljubni do svojega rojaka, posebno še v bolj oddaljenih krajih.

Prvo moje mečanje je bilo z gospodom misijonarjem Jakob Kolaričem. Mislil sem in si ga

predstavljaj nekega zelo junakega, močnega po telesu, toda, to ni bilo res, res je pa to, da je po duhu in učenosti in po svoji blagi duši res milodejni misijonar in zelo pohleven in prijazen svečenik, kakor radi rečemo. Kot takega ga morajo spoštovati in rad poslušati, v njem gori ljubezen do vsakega človeka, ki ga želi osrečiti in oživiti z verskimi svetinjami. Gospod misijonar je bolj rahlega zdravja, mora izbirati hrano, ki je nje-mu predpisana. To je križ, ki ga pa on s prijaznostjo nosi.

Druga oseba je bila stola v najino družbo v hiši družine Mr. in Mrs. John Haidinjaka, na 31 Grenadier Rd., Toronto, Ont., kjer se navadno misijonar nahaja, da je bližje svojih naseljencev, drugače misijonar živi v St. Mary's misijonski postaji daleč drugod. V hišo je k nama pristopil mlad in za delo navdušen in že dobro angleščine zmožen rojak begunec Feliks Sebanec, kateremu je bilo poverjeno dobiti avtobuse za vse romarje. Ta rojak je svojo nalogo prav dobro izvršil in nas vse zadovoljil. Na tega se lahko obrnete, kadar ne veste, kam bi se obrnili. Njegov stalni naslov je v hiši John Haidinjaka, kakor zgoraj omenjeno. Omenjena družina je že stara naseljena in poznana v Toronto. V njihovi hiši imamo tako rekoč prenočišče in hiša sega kar v tretje nadstropje. Lastnika sta tako zvana Prekmurca, katerih imamo v Clevelandu precej, ki so vsi zelo čislani in spoštovani med nami, ki imajo v Clevelandu sedaj tudi svojega odličnega gosпода in rojaka iz njih okraja, Rev. Father Joseph Godina.

Veliko "zahvalo" dolgujem družini Haidinjakovi za vse kar sem od njih dobil uslužnosti, poleg prenočišča je bila tudi vožnja z avtom in še druge ugodnosti, zares prav verni ljudje, ki gledajo bolj za ugodnost drugih nego na sebe in svoje. Na cesti šte. 31, Grenadier Rd. so tako vpludni Prekmurci. In nič manj nisem zadovoljen zahvale že omenjenemu Mr. Feliks Sebanecu, ki me je učil kako naj se po Toronto vozim s tramvajem. On je bil za nas nekakšen blagajnik. Seveda so mi delali usluge še drugi, saj čutilim zahvalo v srcu vsem. Haidinjakovi pošiljajo pozdrave vsem njihovim rojakom v Clevelandu.

Med mnogimi veselim deklety v Toronto je bila žalostna pa le Anica Dolenčeva. "Jaz pa ne morem potovati z vami, ker moram ostati na delu," je rekla. Oh, to je pa še mene malo užalilo, tako živahna in delavna, družabna in vedno navdušena, kako bi bila še ona množila naše potovanje z veselim pesnimi in pripovedkami, pa je morala ostati doma. Naštevata je pozdrave za v Cleveland: Dr. Kreku, Debevcu, Jože Grdini in vsemu osebju pri A. D. in vsem, ki A. D. bero. Naj le še sama kaj napiše, kako hudo ji je bilo, ker je morala biti doma, med tem ko so njene tovarišice veselo prepevale na dolgem in prijaznem potovanju. V Haidinjakovi hiši smo se tudi srečali z dvema hčerka Ambrožičeve družine, ki sta se udeležili romanja v Midlandu.

Skoro bi bil pozabil sporočiti, da smo se v soboto veselili na veseli svatbi. Kakor našla, se je vršila v soboto svatba mladega para, kjer sem se udeležil v hiši nekega domačega rojaka te vesele slavnosti. Ob tej priliki je v veseli družbi vsak nekaj povedal in končno tudi ženin sam, Folin Vitič, ki je takole naovlil: "Tudi jaz se oglašim danes na moj poročni dan; sem že več kot eno leto tukaj v novi deželi, ki nam je prinesla mnogo sreče in zadovoljstva. Rad bi vedel, ako je kateri v Clevelandu iz Litije doma, naj bi se (Daje na 3. strani.)

Stara mama

(POVEST)

"Morda bi nas Mr. Colebridge vzel kak dan s seboj, da se pre-priča, ali mu bova všeč," je rekla Judy, ki si še ni mogla reči, da ji je Mr. Colebridge všeč. "Na noben način pa ne bi mogla z vašim vozom razpolagati, kar nama tako prijazno svetujete."

"Jaz sem v tem kraju sam," je dejal Mr. Colebridge, voz ima sedem sedežev, in jaz ne znam francoski. Prav zares mi izkaže uslugo. Stanujem v Hotel Beaulieu. Smem vprašati, kje —"

"Midva sva v Rivierii," je povedal Stefan. "Pridite naju obiskat."

"Bom tudi izabil vaše povabilo. Mislim, da tudi igrate, Miss Pendleton?"

"Igram? A, mislite Casino? Nisem še bila tam, pa nameramam iti, ko bo Mr. Delisle malo boljše. Nikoli še nisem ločila sreče, pa bi le rada poskusila."

"Jaz zahajam tja vsak večer," je dejal težki mož. "Domišljam si, da igro poznam, gospod. Kadar pridem nekoliko naprej, igro zapustim. Napredujem pa vselej. Potapljal je z roko po žepu, potem pa segel v notranji žep. Judy se je že bala, da bo privlekel ven bankovce, pa je le zlato cigarno dčzo."

"Boste kadili, gospod? Stavim, da so tele boljše od vseh, kar jih morete dobiti tod okoli."

Starec pa je z roko zamahnil proti njim.

"Tudi če bi bile napravljene na Olimpu za samega Jupitra, ne bi mogel nobene pokaditi," se je izgovarjal.

"To pa je slabo," ga je pomiloval znanec in si eno prižgal sam. "V starih časih ste kar radi imeli dobro cigaro, gospod."

"Rad imel, pravite?" je vzkliknil Stefan. "To sploh ni prava beseda. Svojo neumrljivo dušo bi prodal za eno samo cigaro, če bi ne bilo teh preklicanih zdravnikov."

"Dobro," je rekel Mr. Colebridge in se obrnil proti Judy, "ne smem vaju več zadrževati. Prav zares sem vesel, da sem vas srečal, Miss Pendleton, in da sem vas spet videl, gospod. Recimo, da pridem k vam v ponedeljek in vaju popeljem na Grasse? To bo prav prijetna in kratka vožnja. Recimo ob pol treh. Upam, da mi ne boste odrekli te časti, Miss Pendleton."

Ni bilo videti nobenega pravega razloga, zakaj naj bi odbila.

"Če se bo Mr. Delisle počutil dosti krepkega — in jaz kar mislim, da se bo," je dejal kar stisnila roko, ki jo ji je ponudil. "Zelo ste prijazni."

"Torej v ponedeljek. Zares me bo želo veselilo."

Gledala sta za njim, kako je z dolgo črno cigaro v ustih stopil nazaj v lepi avto in gladko oddrsal dalje.

"Glej, glej!" je rekel Stefan. "Čudna stvar! Na tega človeka nisem mislil že več ko deset let."

"Povejte mi kaj o njem. Kaj je? Najbrže kateri 'kraljev industrije'?"

"Da, mislim, da bo nekaj podobnega. Spoznala sva se v Argentini."

"Le tega mi nikar ne pravite, da je bil tamkaj na počitnicah! Ta človek si v vsem svojem življenju še ni privoščil enega dneva počitnic. Ste že kdaj videli tako obleko? Kaza-

lo je, kakor da gre na sejo ravnateljstva."

"V tistih dneh je bil samo starejša izdaja tega, kar je danes. Pravil mi je, spominjam se, da pripravljala 'big business'. Menda je zvezan z neko veliko izvožno tvrdko. Podrobnosti se ne spominjam več. Napravljala pa je name močan vtis. Prijazen, zelo drzen, stremiliv, sebičen, kar prijeten. Resnična humorja ni. Da, šalo rad sliši, a to še ni zmerom humor. Nobene življenske filozofije — vsaj dolejš ne. Nobenega čuta za vrednote. Vrednote, da je prav zanimiv tip. Sam vase zaljubljen. 'A mogoče. Vedel sem, da se bo preril naprej. Spominjam se, da sva na dolgo razpravljala. Imel me je rad, ne vem zakaj. Menda sem mu napravil neko uslugo, pa sem pozabil kakšno."

"Njegova estetična ali lepoto ljubeča stran pa je skrajno nerazvita," se je zasmejala Judy. "Odtod take obleke. Strašen človek na nek način, pa vendar že zdaj lahko rečem, da mi bo všeč, če ga malo bolje spoznam."

"Že mogoče," je kakor zase mrmral Stefan, "že mogoče."

Judy je napisala gospe Klari zanimivo pismo:

"Najdražja Klara

"Sleheri trenutek, ki ga preživljam na tem lepem kraju, si v duhu ponavljam: 'Za vse to se imaš gospe Klari zahvaliti'."

Zdaj vem, kako spretno ste vse uredili. Migljal sem, besedo tja. Tudi vem, da nikoli niste imeli namen, poslati semkaj Erika, četudi bi bil utegnil. Omenjali ste ga samo zato, da bi družini ustregli. O, le predobro poznam vaše ljubeznive zvižaje!

"Starega Stefana" obožujem. In prav zares se tudi čudovito popravljata. Pripeljala ga bom k vam, Klara. Moj edini cilj življenja zdaj je ta, da Vas in njega spravim skupaj."

"Radovedna sem, ali ste majorja Crosbyja še kdaj videli. Upam, da ste ga, saj kar čutim, kako ste mu bili dobri, pa je tudi neumno, da bi tako samotaril. Vem, da ga imate radi, in se tega zelo veselim, kajti tudi jaz ga imam rada in Noel nič manj. Niti za hip ne upam, da bi sploh kdaj bil kaj drugega ko reven. Tudi če bi se njegova knjiga izkazala klasično, mu le ne bi primigla mnogo denarja. A sem vendar le prepričana, da je pomenljiva knjiga."

"Tukaj je neki mož, ki je pravceto nasprotje majorja Crosbyja. Komaj si morem predstavljati, da bi bila oba narajena iz istega testa. Je Američan, ki se je z njim Stefan spoznal pred leti v Argentini. Je zelo bogat in prav nič udarjen s skromnostjo. Nima ne manir ne obzirnosti ne radovednosti. Doslej še nikoli nisem spoznala, kakšna prijetna lastnost more biti radovednost, dokler nisem srečala njega. Evropa mu je igrišče. Pa ne, da bi morda znal izgrati — kaj še! Ravna samo tako, kakor ravna jo drugi, in zapravlja bajne vsote denarja; kadar hoče biti vesel ali zabaven, pa se ti zdi, kakor da gledaš parni stroj, ki se igra s svojim repom. Pogosto ga zato napadamo, pa mu je menda še všeč. Meni dela težke poklone — oh, tako težke! Dopovedujem mu, da nisem vajena poklonov, in da je v Angliji tako: čim više koga cenimo, toliko manj mu skušamo to pokazati, in da je edina oseba, ki mi včasih pravi, da sem precej čedna, moj brat Noel."

"Slišite," pripominja Mr. Colebridge, "tale vaš brat je gotovo precej človeški."

"Mr. in Mrs. Asheton sta tu-

di tukaj in me zvečer spremljata v Casino, kadar Stefan odide spat. Navadno igramo v štirih, ker se nam skoraj vselej pridruži tudi Mr. Colebridge."

"Ne morete si predstavljati, Klara, kako zelo vsako stvar tukaj uživam! Tako mi je, kakor da bi bila umrla in prišla Stefanovih pisem."

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

V petek večer
BODO DRUGE POSLOVNE URE
pri
NORTH AMERICAN BANK
začeni od 1. julija naprej
POSLOVANJE OD 6 DO 8 ZVEČER BO
UKINJENO
in nadomeščeno z
NOVIMI URAMI 4:30 do 6 zvečer
THE NORTH AMERICAN BANK CO.
3 URADI NA VZHODNI STRANI
Člani Cleveland Clearing House Association
Vse vloge do \$5,000.00 zavarovane po
The Federal Deposit Insurance Corporation

V četrtek -- samo en dan
THE MAY COMPANY
konec meseca čistilka

Girls' and Teen Fashions

18 Teens Coats and Suits, sizes 10 to 16; formerly 19.95 to 32.00, reduced to clear at \$15

15 Teen Dresses, in fine quality spun rayon; sizes 10 to 16; formerly 4.99 to 12.95, now \$1

Girls' and Teens' Blouses, cotton and rayons; sizes 7 to 14; 10 to 16; formerly 2.95 to \$1.29

Girls' Coats and Suits, sizes 7 to 14; formerly 19.95 to 35.00, reduced to clear at \$15

THE MAY CO. SECOND FLOOR

Ready-Made Draperies
Regularly 24.95 to 27.95
pair \$14.95

Fully lined with sateen . . . and in your choice of five fabrics; damasks, satins, brocades, printed failles, frosted rayons. Extensive pattern and color selection.

CURTAINS AND DRAPERIES FOURTH FLOOR

Ruffled Curtains
of all rayon
sheer marquisette
for wide windows:
72x90 in. each side, regularly 10.95, now pair 7.95

90x90 in. each side, regularly 14.95, now pair 10.95

135x99 in. each side, regularly 24.95, now pair 18.95

CURTAINS AND DRAPERIES FOURTH FLOOR

Silverware

"Sterling Silver Compote. Originally 7.50. Now 6.95

1.95 Aluminum Salt and Pepper Shakers. Now 1.49

\$25 Cocktail Set, 6 glasses and tray. Now 1.79

1.95 Nickel Plated Trivets. Now 1.49

16.67 Silver Plated Coffee Sets, coffee pot, sugar, creamer and tray. Now 14.79

8.95 Sterling Silver Hurricane Lamps. Now 7.50

99c Silver Plated Cold Meat Fork, made by International Silver. Now 39c

99c Hollow Handled Knives, stainless steel blades, International Silver. Now 39c

3.25 Tarnish Resistant Leatherette Pockets, travel case for your toilet set. Now 2.79

Silhouette Salad Forks, 1847 Rogers Bros. Originally 12.89 dozen. Now 9.95 each 49c

*Starred items plus 20% Federal Tax

THE MAY CO. STREET FLOOR

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRADJA IN ZA BAVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELEBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki . . . Poslue že 56. leto

Članstvo 42,000

Premoženje nad \$7,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 126.94%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarajte se pri najboljši, seštem in nadovalovalni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete na smrtnino, razne pokojnine, operacije, stroški bolnišnice in zdravil.

K. S. K. JEDNOTA sprejema molitve in šenske od 10. do 60. leta; stroške pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanja doba od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh v svet. Če se niti član ali članica ne morete in bogate katoliške podporne organizacije, potrebne so in priložni takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice kranjsko-slovenske K. S. K. Jednote ali na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

G. WHISKERS

